Poczta opłacona ryczałtem.

Rok III. № 6.

DZIENNIK URZĘDOWY

KURATORJUM OKRĘGU SZKOLNEGO POMORSKIEGO

TORUŃ, DNIA 5 CZERWCA 1931.

TREŚĆ:

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

63.

ROZPORZĄDZENIE

Rady Ministrów

z dnia 10 kwietnia 1931 r.

w sprawie zmiany przepisów o należnościach za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia funkcjonarjuszów państwowych w kraju.

(Dz. Ust. Rz. P. Nr. 37, poz. 291).

Na podstawie art. 10 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924) oraz art. 6 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnem i administra-

cyjnem, oraz prokuratorów (Dz. U. R. P. Nr. 134, poz. 1107) zarządza się co następuje:

§ 1. Do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 września 1927 r. o należnościach za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia funkcjonarjuszów państwowych, sędziów i prokuratorów oraz wojskowych (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 826) wprowadza się następujące zmiany:

1) Paragraf 3 powyższego rozporządzenia otrzymuje brzmienie:

»Diety wynoszą dziennie:

1) dla Prezesa Rady Ministrów i Marszałka Polski 80 zł., dla ministrów, Prezesa Najwyższej Izby Kontroli, Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego i Pierwszego Prezesa Najwyższego Trybunału Administracyjnego 60 zł.,

2) dla funkcjonarjuszów państwowych, wymienionych w art. 1 ustawy z dnia 9 października 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924), wojskowych zawodowych, oraz wojskowych, wymienionych w art. 111, 112 i 113 wyżej powołanej ustawy, a pobierających uposażenie:

według grupy	II	30 zł.	
„ „	III i IV	25 „	
„ „	V	20 „	
„ „	VI	15 „	
„ „	VII	12 „	
„ „	VIII	10 „	50 gr.
„ „	IX	9 „	50 „
„ „	X-XII	8 „	50 „
„ „	XIII-XVI	6 „	— „

3) dla sędziów i prokuratorów, pobierających uposażenie:

według grupy	C i D	25 zł.
„ „	B	20 „
„ „	A	15 „

4) dla szeregowych niezawodowych:

a) podchorążych oraz podoficerów 2 zł. 50 gr.

b) st. szeregowców i szeregowców 2 „

Praktykanci i aplikanci otrzymują diety tej grupy uposażenia, według której pobierają wynagrodzenie, względnie uposażenie.

Przy podróżach służbowych, delegacjach (odkomenderowania) i przeniesieniach do stolicy oraz na obszar województwa śląskiego, jak również do m. Białej w powiecie bielskim, województwie krakowskiem i do m. Gdyni zwiększa się diety o 20%. Postanowienie

to nie ma zastosowania do podróży służbowych, delegacyj (odkomenderowań) i przeniesień, odbywanych na obszarze województwa śląskiego przez osoby, mające zwykłe miejsce służbowe na tym obszarze.

W razie awansu należą się wyższe diety od dnia, od którego przysługuje prawo do wyższego uposażenia.

Do diet, ustalonych dla funkcjonarjuszów i osób wojskowych, pobierających uposażenie wedle grupy II, III lub IV (punkt 2) może szef władzy naczelnej w wypadkach, gdy podróż służbowa połączona jest z wydatkami reprezentacyjnemi przyznawać dodatki w wysokości 25% diet. Przepis ten nie ma zastosowania do osób wymienionych w § 25«.

2) Ustęp 1 § 19 powyższego rozporządzenia otrzymuje następujące brzmienie:

»W razie przeniesienia z urzędu lub w drodze konkursu do innej miejscowości przyznaje się na pokrycie wszystkich wydatków, połączonych z przesiedleniem, ryczałt w wysokości:

samotnemu — 60% jednomiesięcznego, pobierającemu dodatek ekonomiczny — 60% dwumiesięcznego uposażenia. Za podstawę obliczenia ryczałtów przyjmuje się uposażenie w wymiarze dla samotnego (t. j. bez dodatku ekonomicznego), a w szczególności uposażenie, określone w art. 3 i 118 ustawy z dnia 19 października 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924) względnie w art. 4, 10, 12 i 25 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 134, poz. 1107). Przy przeniesieniu ze stolicy lub na obszar tego województwa, jak również gdy przeniesienie następuje w obrębie tego województwa, zwiększa się to uposażenie o 20%.

Ponadto zwraca się koszty przewozu urządzenia domowego kolejowemi pociągami towarowemi, względnie statkami towarowemi, udowodnione oryginalnemi listami przewozowemi. W razie użycia do przewozu pociągów towarowo-pospiesznych lub przyspieszonych względnie takichże statków, zwraca się udowodniony koszt przewozu tylko do wysokości kosztów, jakieby wynikły przy użyciu normalnych towarowych pociągów względnie statków«.

3) Paragraf 25 powyższego rozporządzenia otrzymuje brzmienie:

»Oficerom Korpusu Kontrolerów i tymże oficerom mianowanym generałami przyznaje się dodatek do diet w wysokości:

generałom 25%
pułkownikom 35%
podpułkownikom i majorom .. 45%

Dodatki te wypłaca się równocześnie z dietami«.

§ 2. Upoważnia się Ministra Skarbu do ogłoszenia w drodze obwieszczenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolitego tekstu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 września 1927 r. o należnościach za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia funkcjonarjuszów państwowych, sędziów i prokuratorów oraz wojskowych (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 826) z uwzględnieniem zmian wprowadzonych rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 20 stycznia 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 54) i niniejszem rozporządzeniem.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 maja 1931 r. Z tym dniem uchyla się Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 6 grudnia 1928 r. w sprawie zmiany Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 września 1927 r. o należnościach za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia funkcjonarjuszów państwowych, sędziów i prokuratorów oraz wojskowych (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 908).

Kierownik Ministerstwa Skarbu
(—) *Ignacy Matuszewski.*

Prezes Rady Ministrów
(—) *W. Sławek.*

64.

OKÓLNIK

Prezesa Rady Ministrów

z dnia 4 maja 1931 r. — Nr. 6702-IV. Og.

w sprawie zaliczek na uposażenie.

Na zasadzie art. 15 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924) w brzmieniu ustalonem w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R P. Nr. 38, poz. 370) oraz na zasadzie art. 6 § 1 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnem i administracyjnem, oraz prokuratorów (Dz. U. R. P. Nr. 134, poz. 1107) — zarządzam w porozumieniu z Panem Ministrem Skarbu co następuje:

I. Bezprocentowe zaliczki na uposażenie mogą być udzielane zgodnie z wyżej powołanemi przepisami funkcjonarjuszom państwowym, wyszczególnionym w art. 1 ustawy uposażeniowej z dnia 9 października 1923 r., sędziom i prokuratorom, oficerom zawodowym i tym oficerom rezerwy, zatrzymanym w czynnej służbie, któ-

rzy zostali zakwalifikowani na oficerów zawodowych, oraz szeregowym zawodowym.

Z pośród osób wyżej wymienionych wyłącza się od prawa do zaliczki te, które: a) pozostają w stanie nieczynnym, względnie w stanie rozporządzalności, b) są zawieszone w pełnieniu służby, c) pozostają na urlopie bezpłatnym, oraz d) którym wypowiedziano stosunek służbowy.

W drodze wyjątku od postanowień, zawartych w p. c) ustępu poprzedniego, mogą być udzielane bezprocentowe zaliczki na uposażenie osobom, pozostającym na bezpłatnym urlopie, udzielonym dla uzupełnienia studjów. W tym wypadku potrącenie rat udzielonej zaliczki z uposażenia rozpoczyna się od 1 dnia miesiąca następującego po ukończeniu urlopu.

II. Zaliczki mogą być udzielane w zasadzie tylko na pokrycie wydatków, spowodowanych długotrwałą chorobą proszącego, chorobą lub śmiercią tych członków rodziny, do których utrzymania proszący jest prawnie obowiązany, na spłatę długów, powstałych bez winy proszącego, w wypadku utraty niezbędnych ruchomości, na koszty odbycia podróży naukowych, ogłoszenia pracy naukowej, jak również na koszty budowy własnego mieszkania. W zupełnie wyjątkowych wypadkach mogą być przyznawane zaliczki również na cele konsumpcyjne, jak np. na zakup ubrania, obuwia, opału na zimę i t. p.

Prawo do otrzymania zaliczki na koszty budowy własnego mieszkania przysługuje osobom, wymienionym w p. I, jeżeli 1) nie mają odpowiedniego do swego stanu rodzinnego mieszkania, wynajętego bezpośrednio od właściciela w domu, podlegającym ochronie lokatorów, i 2) jeżeli bądźto same, bądź do spółki z małżonkiem, rodzicami lub rodzeństwem, o ile z osobami temi prowadzą wspólne gospodarstwo domowe, rozpoczęły już budowę mieszkania na własność, bądź też są członkami spółdzielni mieszkaniowej, która buduje dla nich mieszkania w domu spółdzielczym. Z pośród zaś wymienionych osób, należy uwzględniać w pierwszym rzędzie osoby, znajdujące się w wyjątkowo niekorzystnem położeniu mieszkaniowem (np. osoby, mieszkające poza granicami miejscowości, w której pełnią służbę i t. p.).

Na budowę jednego i tego samego mieszkania może być udzielona zaliczka tylko raz jeden.

W wypadkach innych, niż wymienione w poprzednich ustępach mogą być udzielane zaliczki tylko wyjątkowo za uprzednią zgodą Ministerstwa Skarbu, w razie istnienia okoliczności, zasługujących na szczególne uwzględnienie.

III. Uwzględnienie prośby o udzielenie zaliczki zależne jest od udowodnienia przez proszącego, że w danym wypadku zachodzi jedna z wymienionych w p. II okoliczności.

IV. Zaliczkę na uposażenie przyznaje się w złotych do wysokości nie przekraczającej 3-miesięcznego uposażenia.

Zaliczka na koszty budowy własnego mieszkania może być przyznana do wysokości, nie przekraczającej 6-miesięcznego uposażenia. Jeżeli zaliczka ta przekracza 3-miesięczne uposażenie, wymagana jest uprzednia zgoda Prezesa Rady Ministrów i Ministra Skarbu.

Zaliczka w wysokości przekraczającej 3-miesięczne uposażenie może być udzielona prowizorycznym funkcjonarjuszom państwowym tylko wtedy, jeżeli zostanie zabezpieczona i to albo hipotecznie, albo przez zobowiązanie dwu wypłacalnych ręczycieli.

Za podstawę obliczania przyjmuje się uposażenie, przysługujące na zasadzie art. 3, 4, 37 ust. 1, 47, ust. 1, 48, ust. 2, 49, ust. 2, 54, ust. 1, 62, ust. 1 i 118 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924), oraz art. 4, 5, 8 i 25 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnem i administracyjnem oraz prokuratorów (Dz. U. R. P. Nr. 134, poz. 1107), przy uwzględnieniu postanowień art. 8 ustawy z dnia 18 grudnia 1926 roku o uzupełnieniu prowizorjum budżetowego na czas od 1 października do 31 grudnia 1926 r. i o prowizorjum budżetowem na czas od 1 stycznia do 31 marca 1927 roku (Dz. U. R. P. Nr. 125, poz. 725) oraz art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 stycznia 1928 r. w sprawie podwyższenia uposażenia wojskowych zawodowych i oficerów rezerwy, zatrzymanych w służbie czynnej (Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 42). Ponadto uwzględnia się przy obliczaniu zaliczki dodatek mieszkaniowy.

Zaliczka udzielona na cele kosumpcyjne nie może przekraczać 1-miesięcznego uposażenia.

Wysokość zaliczki zależna jest od udowodnienia przez proszącego potrzeby uzyskania zaliczki w takiej właśnie wysokości.

V. Zwrot zaliczki udzielonej osobom pełniącym służbę w kraju do wysokości 1-miesięcznego uposażenia następuje w nie więcej niż 12, zaliczki udzielonej do wysokości 2-miesięcznego uposażenia w nie więcej niż 18, zaliczki udzielonej do wysokości 3-miesięcznego uposażenia w nie więcej niż 30, wreszcie zwrot zaliczki, udzielonej w wymiarze wyższym niż 3-miesięczne uposażenie w nie więcej niż 36 bezpośrednio po sobie następujących ratach miesięcznych.

Zwrot zaliczki, udzielonej osobom zajmującym stanowiska na obszarze W. M. Gdańska i zagranicą do wysokości 1-miesięcznego uposażenia, następuje w nie więcej niż 6, zaliczki udzielonej do wysokości 2-miesięcznego uposażenia w nie więcej niż 12, wreszcie zwrot zaliczki w wymiarze wyższym w nie więcej niż 24 bezpośrednio po sobie następujących ratach miesięcznych.

Raty zaliczki potrąca się z uposażenia, począwszy od 1 dnia miesiąca następującego po przyznaniu zaliczki.

W wyjątkowych wypadkach, szczegółowo uzasadnionych, zaliczka może być udzielona przed ostateczną spłatą poprzedniej zaliczki.

VI. Przyznawanie zaliczek osobom, pełniącym służbę we władzach naczelnych, służy tymże władzom z wyjątkiem kierowników tych władz, którym zaliczki przyznaje Prezes Rady Ministrów. Przyznawanie zaliczek osobom pełniącym służbę przy władzach i urzędach niższych instancyj, służy władzom podległym bezpośrednio władzy naczelnej, z wyjątkiem kierowników tych władz, którym przyznaje zaliczki władza naczelna.

W wypadkach gdy chodzi o udzielenie zaliczki przed spłatą połowy zaliczki poprzedniej, przyznawanie zaliczek należy zawsze do władzy naczelnej.

VII. W wypadkach rozwiązania stosunku służbowego bez uposażenia emerytalnego należy zaległe raty zaliczki potrącić w całości względnie zażądać zwrotu zaliczki w całości.

VIII. W razie śmierci przed spłatą zaliczki dług z powyższego tytułu obciąża spadkobierców do wysokości odziedziczonego majątku zgodnie z przepisami obowiązujących ustaw cywilnych.

IX. W sprawie umorzenia nieściągalnych rat zaliczek na uposażenie obowiązują postanowienia okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 4 lipca 1930 r. L. dz. III. 205/1/30, w sprawie zasad umarzania niektórych wierzytelności Skarbu Państwa.

X. Kontrola regularnych spłat zaliczek należy do obowiązków władz asygnujących uposażenie służbowe.

XI. Ilość rat pozostałych do spłacenia z już zaciągniętych zaliczek może być zwiększona w ten sposób, ażeby ogólna ilość rat danej zaliczki już spłaconej i pozostałych do spłacenia nie przekraczała wyżej ustalonej maksymalnej ilości rat.

W wypadkach, w których wyjątkowo za zgodą Prezesa Rady Ministrów i Ministra Skarbu rozłożono dotychczas spłatę zaliczki na 36 rat, ogólna ilość rat spłaconych i pozostałych do spłacenia może być zwiększona do 48.

Okólnik niniejszy nie daje podstawy do żądania zwiększenia funduszu zaliczkowego.

XII. Poprzednie okólniki Prezesa Rady Ministrów w sprawie zaliczek na uposażenie uchyla się.

Prezes Rady Ministrów
(—) w z. *Pieracki.*

65.

ODEZWA

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego *do nauczycielstwa szkół powszechnych* **w sprawie tępienia chwastów.**

Ze względu na wychowawcze zadania szkoły jest rzeczą niezmiernie pożądaną, aby dzieci szkolne podejmowały i prowadziły zbiorowe prace o charakterze użyteczności publicznej. Uczestnicząc w takiej pracy, dzieci uświadamiają sobie istnienie i charakter dobra publicznego, zaprawiają się do celowej, zorganizowanej pracy i mają możność wykazania swej sprawności. Jednocześnie zbiorowe prace ułatwiają wychowawcom poznanie dodatnich i ujemnych cech charakteru wychowanków, a przez to umożliwiają bardziej celowe oddziaływanie na kształtowanie się ich osobowości.

Wartość wychowawcza takich prac jest tem większa, im bardziej widoczna i zrozumiała jest ich celowość.

Taką ze wszech miar odpowiednią pracą zbiorową dla dzieci szkół powszechnych na wsi i w miasteczkach może i powinna być walka z chwastami.

Chwasty są jedną z największych przeszkód postępu rolnictwa w Polsce. Mamy ich znacznie więcej, niż kraje zachodnio-europejskie. Straty materjalne, które ponosi nasze gospodarstwo narodowe wskutek rozwielmożnienia się chwastów przez obniżanie ilości i jakości plonów, marnowanie pracy ludzkiej, zużywanej na plewienie i t. p. wynoszą setki miljonów złotych rocznie.

Chcąc sobie zapewnić choćby jakie takie plony, rolnik zniewolony jest do ustawicznej walki z chwastami. Plaga chwastów nie da się jednak usunąć, o ile cała ludność rolnicza nie zrozumie konieczności stałej z niemi walki. Niestety, tego zrozumienia jeszcze na wsi brak.

Wielką rolę w tej sprawie może i powinna spełnić szkoła powszechna. Przez odpowiednie oddziaływanie na dzieci może

ona nastawić umysły i wdrożyć wolę młodej generacji rolniczej do systematycznej walki z chwastami, a pośrednio oddziaływać i na generacje starsze.

Przy dobrej woli kilkudziesięciu tysięcy nauczycielstwa, przy zmobilizowaniu do pracy paru miljonów dzieci szkół powszechnych będzie można osiągnąć w krótkim czasie piękne wyniki.

Dlatego też zwracam się do Nauczycielstwa Szkół Powszechnych z wezwaniem do zorganizowania w szkołach planowej akcji tępienia chwastów.

Nie podaję szczegółowego programu pracy w tym zakresie, kształtować go będzie z roku na rok doświadczenie.

Wskazówki ogólne podane są w załączniku.

Szkołom, które zechcą poświęcić tej sprawie więcej energji i pracy, zezwalam na coroczne przeznaczanie jednego dnia szkolnego w miesiącach maju lub czerwcu — po uprzedniem zawiadomieniu właściwego Inspektora Szkolnego — wyłącznie na pouczanie i przyzwyczajenie dzieci do walki z chwastami.

Liczę na zrozumienie przez nauczycielstwo doniosłości wychowawczej omawianego zadania oraz na dobrą wolę, inicjatywę i pomysłowość w kierunku możliwie najlepszego jego wypełnienia.

Niechaj święto walki z chwastami obok święta sadzenia drzew stanie się jednym z czynników kulturalnego postępu naszego rolniczego kraju.

Równocześnie uczyńmy z tej sprawy jeden ze środków wychowania moralnego, w szczególności obywatelskiego. Walkę z chwastami, pleniącemi się na polskiej glebie, połączmy w umysłach i sercach swych wychowanków z potrzebą tępienia chwastów moralnych oraz z pięknem i użytecznością pracy dla dobra całego państwa.

Panów Wizytatorów i Inspektorów Szkolnych proszę, aby podczas wizytacyj szkół zwracali uwagę na wyniki pracy szkolnej w dziedzinie tępienia chwastów.

Warszawa, dnia 29 marca 1931 r. — Nr. II. 10926/30.

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego
(—) *Sł. Czerwiński.*

Załącznik do odezwy w sprawie tępienia chwastów Nr. II. 10926/30.

Wskazówki programowe.

Szkodliwość chwastów polega głównie na wyczerpywaniu z gleby soków pokarmowych i »głuszeniu« roślin uprawnych wsku-

tek szybszego i bujniejszego rozwijania się ich niepożądanych współzawodników, co w następstwie powoduje obniżanie plonu ziemiopłodów oraz wartości użytkowej ziarna, słomy i siana.

Niezwykła plenność, jaką odznaczają się wszelkie rośliny dziko rosnące, powoduje, że walka z niemi jest trudna i wymaga stałego zbiorowego wysiłku. Szczególnie niebezpieczne są te chwasty, których drobne nasiona zaopatrzone w specjalny puszek unoszone są przez wiatr na znaczne odległości i powodują zachwaszczanie okolicznych pól.

Przedewszystkiem trzeba zwrócić uwagę na tępienie ostów i rdestów oraz ognichy i gorczycy polnej. Poza tem tępić należy rumiany, lebiody, kąkol, chaber, tasznik, powój biały, bieluń, podbiał, lulek, łopian, pokrzywy, żółtlicę i t. p.

Najodpowiedniejszym czasem dla walki z chwastami są miesiące maj i czerwiec, przyczem na początku okresu walka przejawiać się winna w postaci plewienia roślin uprawnych, a później na niedopuszczaniu chwastów do owocowania.

Bezpośrednia działalność dzieci szkolnych w zakresie tępienia chwastów może mieć miejsce na gruntach publicznych oraz na gruntach nieuprawnych, a więc przedewszystkiem na zboczach dróg, rowach przydrożnych i polnych, na miedzach, nieużytkach, pastwiskach, na pustych placach we wsiach i miasteczkach, na cmentarzach i t. p. Na uprawne pola, ogrody i łąki akcja ta może być rozszerzana jedynie za zgodą właścicieli i użytkowników tych gruntów, po uprzedniem porozumieniu się w każdym poszczególnym wypadku.

Chwasty trwałe, odradzające się z korzeni, jak np. osty, trzeba usuwać z korzeniem, wyrywając je lub podcinając na głębokości 20—30 cm. Do podcinania roślin korzeniowych mogą służyć zwyczajne noże lub wąskie łopatki-dłuta, sporządzone z żelaza i osadzone na kiju.

Walka z chwastami na gruntach nieuprawnych winna polegać na niedopuszczeniu szkodliwych roślin do rozmnażania się, co można osiągnąć przez systematyczne obrywanie lub obcinanie kwiatów i owoców w miarę ich pojawiania się. O ile chwasty nie zostały zniszczone w okresie poprzedzającym ich owocowanie, należy nadziemne części z owocami i nasionami zerwać i zniszczyć przez spalenie lub głębokie zakopanie w ziemi.

Udział szkoły w akcji tępienia chwastów może być różnorodny. Naczelną zasadą winno być, aby praca była wykonana starannie i dokładnie. Z tego względu, szczególnie w pierwszym roku nie należy nakreślać planu zbyt szerokiego i ograniczyć się do od-

chwaszczenia tylko części obwodu szkolnego lub tylko do niszczenia najbardziej uporczywych chwastów np. ostów. Po przygotowaniu planu w gronie nauczycielskiem, należy rozpocząć kompanję od wyjaśnienia dzieciom szkodliwości chwastów i znaczenia podejmowanej akcji, a następnie ogłosić program i podzielić pracę pomiędzy poszczególne grupy dzieci, zależnie od ich wieku, miejsca zamieszkania i rodzaju pracy.

Program zamierzonej akcji należy podać do wiadomości rodziców dzieci szkolnych z jednoczesnym apelem o życzliwe ustosunkowanie się i współdziałanie w tej pracy.

Praca winna być prowadzona pod nadzorem i kontrolą nauczycieli, ale jest pożądane, aby bezpośrednio kierownictwo nad poszczególnemi grupami powierzone było przzodownikom z pośród uczniów.

Plewienie gruntów uprawnych należy prowadzić przedewszystkiem przez wskazywanie dzieciom pracy w ogrodach ich rodziców lub opiekunów.

Po zakończeniu kampanji wiosennej należy zaproponować dzieciom utworzenie na okres wakacyjny drużyn ochotniczych, które będą samodzielnie kontynuowały podjętą przez szkołę akcję tępienia chwastów i po wakacjach złożą z niej sprawozdanie.

Podejmując pracę w tej dziedzinie, szkoła powszechna ma prawo oczekiwać pomocy od organizacyji rolniczych, reprezentujących bezpośrednio interesy rolnictwa i dlatego nauczycielstwo przy układaniu programu pracy winno zwracać się o pomoc do instruktorów rolnych, nauczycieli szkół rolniczych, a wreszcie światlejszych miejscowych rolników.

66.

OKÓLNIK

Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 26 marca 1931 r. Nr. I Prez.-2356/31.

Do wszystkich władz i urzędów, oraz Rektoratów, Dyrekcyj i Kierownictw wszystkich kategorji szkół, podległych Ministerstwu Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

w sprawie przesyłek pocztowych, zwolnionych od opłat pocztowych.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów w piśmie z dnia 21 marca 1931 roku Nr. 1120/V, zawiadomiło Ministerstwo Wyznań Religijnych i O-

świecenia Publicznego, iż otrzymuje zażalenia urzędów pocztowych, że niektóre władze i urzędy państwowe przy nadawaniu przesyłek pocztowych, opatrują je nadal odciskiem stampilji z napisem: »Opłata ryczałtowana rozporządzeniem M. P. i T. z dnia 25/5. 1923. L. 2527/V«.

Cytowane rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 25 maja 1923 r. o ryczałtowaniu opłat pocztowych za przesyłki listowe władz i urzędów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 58 z r. 1923, poz. 413) przestało obowiązywać z chwilą wejścia w życie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. w sprawie zmiany ustawy z dnia 3 marca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie (Dz. U. R. P. Nr. 38, z r. 1928, poz. 378), przyznającego tego rodzaju przesyłkom zwolnienia od opłat pocztowych i od tej chwili przy nadawaniu przesyłek, wymienionych w art. 23 pkt. 1 a-e) ustawy o poczcie w brzmieniu powyższego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, winny być stosowane postanowienia rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 17 sierpnia 1928 r. o warunkach, tudzież zasadach, obowiązujących przy wysyłaniu przesyłek pocztowych, zwolnionych od opłaty pocztowej (Dz. U. R. P. Nr. 80 z r. 1928, poz. 702), a w szczególności przesyłki te winne być opatrywane na stronie adresowej klauzulą: »Sprawa urzędowa — wolna od opłaty pocztowej«.

Celem uniknięcia ewentualnych nieporozumień między nadającemi władzami i urzędami państwowemi a urzędami pocztowemi oraz zwłoki w wysyłaniu przesyłek wolnych od opłaty pocztowej, zarządzam, by przy nadawaniu przesyłek wolnych od opłaty pocztowej, stosowano się ściśle do postanowień rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 17 sierpnia 1928 r. o warunkach, tudzież zasadach, obowiązujących przy wysyłaniu przesyłek, wolnych od opłaty pocztowej (Dz. U. R. P. Nr. 80 z r. 1928, poz. 702), przyczem zaznaczam, że urzędy pocztowe są upoważnione do odmawiania przyjęcia przesyłek, nieodpowiadających pod względem zewnętrznym warunkom, w rozporządzeniu tem ustalonym.

Podsekretarz Stanu *(—) K. Pieracki.*

67.

OKÓLNIK

do Dyrekcyj szkół średnich ogólnokształcących, seminarjów nauczycielskich, średnich szkół zawodowych i do Inspektoratów szkolnych

w sprawie prenumeraty miesięczn. „Wychowanie Fizyczne“.

»Wychowanie Fizyczne« jest jedynem do tej pory polskiem poważnem czasopismem omawiającem zagadnienia wychowania fi-

zycznego i higjeny szkolnej z punktu widzenia naukowego i potrzeb szkolnych. Uwzględnia ono w szerokim zakresie zagadnienia programowe i metodyczne związane z nauczaniem gimnastyki, gier i ćwiczeń sportowych w szkołach wszystkich typów. Z tych względów czasopismo to dla nauczycieli ćwiczeń cielesnych powinno być źródłem zapoznania się z bieżącemi zagadnieniami wychowania fizycznego zarówno w kraju, jak i zagranicą.

Miesięcznik »Wychowanie Fizyczne« uważać należy za niezbędny w bibljotekach podręcznych wszystkich szkół średnich ogólnokształcących, seminarjów nauczycielskich i średnich szkół zawodowych oraz postarać się należy o to, aby między abonowanemi przez te szkoły czasopismami było również i »Wychowanie Fizyczne«.

Toruń, dnia 30 maja 1931 r. Nr. O-10939/31.

Kurator Okręgu Szkolnego *(—) Dr. M. Pollak.*

68.

Minister
Wyznań Religijnych i Oświecenia Publiczn.
Warszawa
Dnia 15 maja 1931 roku.
Nr. II-10531/31.

OKÓLNIK

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

do Kuratorjów Okręgów Szkolnych

w sprawie wyboru i zmian podręczników szkolnych w publicznych szkołach powszechnych, państwowych szkołach średnich ogólnokształcących i państwowych seminarjach nauczycielskich oraz ochroniarskich.

Ze względu na wyjątkowo ciężkie warunki materjalne rodziców i opiekunów uczniów zarządzam w sprawie wyboru i zmian podręczników szkolnych w publicznych szkołach powszechnych, państwowych szkołach średnich ogólnokształcących, seminarjach nauczycielskich i ochroniarskich co następuje:

1. Należy zaniechać jakichkolwiek zmian w wyborze podręczników, zatrzymując nadal podręczniki, używane w roku szkolnym 1930/31.

2. Konieczność wprowadzenia na r. 1931/32 nowych podręczników może być uzasadniona wyłącznie okolicznościami: a) zupełnego wyczerpania lub b) usunięcia używanego dotąd podręcznika

ze spisu podręczników, dozwolonych do użytku w szkołach na rok szkolny 1931/32.

3. Wprowadzenie nowych podręczników w wypadkach, o których mowa w punkcie 2., może nastąpić: a) w publicznej szkole powszechnej za zezwoleniem Inspektora Szkolnego, b) w państwowej szkole średniej ogólnokształcącej, państwowem seminarjum nauczycielskiem i ochroniarskiem za zezwoleniem Kuratorjum Okręgu Szkolnego.

4. wykaz obowiązujących w danej szkole podręczników winien być podany do wiadomości młodzieży do dnia 15 czerwca.

Minister

(—) St. Czerwiński.

Do Dyrekcyj państwowych szkół średnich ogólnokształcących i seminarjów nauczycielskich oraz do Kierownictw publicznych szkół powszechnych.

Powyższy okólnik Ministerstwa W. R. i O. P. podaję do wiadomości i ścisłego przestrzegania.

Toruń, dnia 23 maja 1931 r. Nr. O-11060/31.

Kurator Okręgu Szkolnego *(—) Dr. M. Pollak.*

69.

OKÓLNIK

do Dyrekcyj szkół średnich ogólnokształcących i seminarjów nauczycielskich

w sprawie Międzynarodowego Kongresu Geograficznego.

Nawiązując do zarządzenia z dnia 31 stycznia b. r. Nr. O. 1025/31. (Dz. Urz. Kurat. Okr. Szk. Pom. Nr. 2, poz. 16), upoważniam Dyrekcje na podstawie pisma Ministerstwa WR. i OP. z dnia 4 maja b. r. Nr. II-10053/31 do udzielenia urlopów celem wzięcia udziału w Międzynarodowym Kongresie Geograficznym w Paryżu tylko tym nauczycielom (kom), którzy (re) niezależnie od zaświadczeń, wystawionych przez Polskie Towarzystwo Geograficzne w Warszawie, wykażą się odpowiedniemi zaświadczeniami Pana Profesora Eugenjusza Romera jako przewodniczącego delegacji polskiej na wymieniony Kongres. (Prof. Eug. Romer, Lwów, ul. Długosza 25).

Toruń, dnia 30 maja 1931 r. Nr. O-11160/31.

Kurator Okręgu Szkolnego *(—) Dr. M. Pollak.*

70.

OKÓLNIK

do Dyrekcyj państwowych i prywatnych szkół średnich ogólnokształcących i zakładów kształcenia nauczycieli

w sprawie zakończenia roku szkolnego w szkołach średnich ogólnokształcących i zakładach kształcenia nauczycieli.

W sprawie zakończenia bieżącego roku szkolnego zarządzam, co następuje:

1. Szkoły, które przeprowadzają egzaminy wstępne systemem lekcyjnym, zakończą rok szkolny dnia 20 czerwca b. r.
   Egzaminy wstępne w tych szkołach odbędą się w czasie od 22—27-go czerwca b. r.
2. Szkoły, w których egzaminy wstępne nie odbywają się systemem lekcyjnym, zakończą rok szkolny dnia 24 czerwca br.
   Egzaminy wstępne w tych szkołach odbędą się w czasie od 25—27-go czerwca b. r.
3. Równocześnie zachęcam Dyrekcje by w miarę możności przeprowadzały egzaminy wstępne, zwłaszcza do niższych klas, systemem lekcyjnym.

Toruń, dnia 5 czerwca 1931 r. — Nr. II-12339/31.

Kurator Okręgu Szkolnego (—) *Dr. M. Pollak.*

71.

OKÓLNIK

do Dyrekcyj państwowych seminarjów nauczycielskich i Inspektoratów szkolnych

w sprawie opłaty stemplowej od zobowiązań, wiążących się z przygotowaniem do służby państwowej, oraz od dokumentów poręki.

Ministerstwo W. R. i O. P. pismem z dnia 15 maja 1931 r. Nr. I. R. 14111/30 wyjaśniło, iż zobowiązania majątkowe, składane przez uczniów-stypendystów, podlegają opłacie stemplowej po myśli art. 114 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 570).

Opłatę tę uiszcza się dopiero wówczas, gdy pretensja staje się wymagalną, t. z., gdy uczeń, otrzymujący stypendjum, nie wywiąże się ze swego zobowiązania do służby państwowej względnie

opuści służbę przed terminem; opłata ta wynosi 0,5% od kwoty wymagalnej.

Natomiast opłatę stemplową od oświadczenia osoby trzeciej, przyjmującej porękę za dopełnianie zobowiązania, wynikającego z deklaracji ucznia-stypendysty, uiszcza się przy sporządzeniu dokumentu poręki w wysokości 3 zł.

Toruń, dnia 4 czerwca 1931 r. — Nr. O-11391/31.

Kurator Okręgu Szkolnego (—) *Dr. M. Pollak.*

72.

Konkursy.

Ogłasza się konkurs na stanowiska:

1. kierownika 3 klasowej publicznej szkoły powszechnej w Starzynie, pow. morskiego;
2. kierownika 7 klasowej publicznej szkoły powszechnej Nr. 1 w Tczewie;
3. kierownika 7 klasowej publicznej szkoły powszechnej Nr. 3 w Tczewie;
4. kierownika 7 klasowej publicznej szkoły powszechnej w Kartuzach.

Podania o posadę należy wnosić w drodze służbowej do Kuratorjum Okręgu Szkolnego Pomorskiego najpóźniej w ciągu sześciu tygodni od daty ukazania się powyższego ogłoszenia w »Dzienniku Urzędowym«.

73.

Komunikat.

Kuratorjum zwraca uwagę na jednolity tekst ustawy emerytalnej (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 42 z 1931 r., poz. 380) oraz na rozporządzenie Rady Ministrów z d. 30 marca 1931 r. w sprawie komisij lekarskich dla urzędników państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 38 z 1931 r., poz. 302).

74

Sprostowanie.

W Nrze 5 Dziennika Urzędowego Kuratorjum w poz. 58 (»Ruch służbowy«. »Inspektoraty szkolne«) wskutek omyłek drukarskich zniekształcone zostały daty przeniesienia w stan spoczynku pp. Leona

Kozikowsklego, inspektora Szkolnego w Brodnicy, i Anastazego Barańskiego, inspektora szkolnego w Kartuzach.

Wymienieni zostali przeniesieni w stan spoczynku z d. 31 maja 1931 r.

Redakcja.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

75.

KOMUNIKATY.

Zwraca się uwagę na wydawaną przez Księgarnię Gebethnera i Wolffa w Warszawie Bibljoteczkę Uniwersytetów Ludowych i Młodzieży Szkolnej, której katalogi wraz z wyjaśnieniem sposobów jej stosowania zostały w marcu b. r. rozesłane do wszystkich szkół powszechnych Rzeczypospolitej.

Bibljoteka obejmuje 242 tomiki, w których pomieszczono wybitne utwory literatury polskiej i obcej. Do użytku szkolnego poleciło Ministerstwo WR. i OP. dotychczas 72 tomiki, a cały zbiór nadaje się jako pomoc w pracy zarówno szkolnej, jak też ogólno-oświatowej.

Nakładem Książnicy Atlas T. N. S. W. Lwów, ul. Czarnieckiego 12, Warszawa, Nowy Świat 59. ukazały się w tych dniach I. Czytanki Polskie dla II oddziału szkoły powszechnej St. Tynca i J. Gołąbka cena 2,60 zł. aprobowane rozp. Min. W. R. i O. P. z dnia 22 kwietnia 1931, L. II-5061/31 do użytku szkolnego jako podręcznik dla uczniów. II. Przewodnik metodyczny do czytanek polskich dla II oddziału szkoły powszechnej cena 2,80 zł.

Zwraca się uwagę nauczycielstwa na piękną miejscowość klimatyczną Lanckoronę (pow. wadowicki, wojew. krakowskie). Dojazd koleją do stacji Kalwarja, stąd 5 km. dobrą szosą. Letnicy znajdą wygodne pomieszczenie w pensjonacie p. Lorentza po cenach przystępnych. Na miejscu kort tenisowy, łazienki, auto i telefon. Zgłoszenia należy kierować: »Lanckorona, pensjonat »Tadeusz« WP. Lorentz«.

Żeńska Szkoła Mleczarsko-Serowarska w Szafarni Centralnego T-stwa Organizacyj i Kółek Rolniczych

W dniu 1-ym września 1931 r. rozpoczyna się rok szkolny w Żeńskiej Szkole Mleczarsko-Serowarskiej w Szafarni.

Kurs maślarski trwa 6 miesięcy.

Kurs maślarsko-serowarski 11 miesięcy.

Kurs laborantek 2 lata.

Na kurs maślarski i maślarsko-serowarski przyjmowane są kandydatki z ukończoną 7 oddz. szkołą powszechną lub szkołą rolniczą.

Na kurs laborantek kandydatki ze świadectwem 6 kl. gimnazjalnych. Pozatem do podania o przyjęcie do szkoły kandydatki winny załączyć:

1. Świadectwo z ukończenia 16 lat życia.
2. Świadectwo moralności wydane przez urząd gminny lub parafjalny.
3. Świadectwo z odbycia praktyki mleczarskiej.
4. Świadectwo lekarskie stwierdzające stan zdrowia kandydatki.
5. W razie jeżeli kandydatka nie jest pełnoletnia — zezwolenie rodziców oraz zobowiązanie do uiszczenia przewidzianych opłat.

Opłata za naukę wynosi zł. 200.— rocznie płatn1 zgóry oraz jednorazowo wpisowe złotych 10.— przy przyjęciu na kurs. Pozatem za internat uczenice wpłacają po złotych 80.— miesięcznie zgóry.

Podania wraz z wymienionymi załącznikami należy przesyłać do 1-go sierpnia do Dyrekcji Szkoły w Szafarni, poczta Golub (Pomorze).

Nakładem Wydawnictwa Dziennika Urzędowego Kuratorjum Okręgu Szkolnego Pomorskiego.
Drukiem S. Buszczyńskiego w Toruniu.